

вълни почнахли да се издигатъ на голѣми водни планини. Корабитѣ се подмѣтали отъ вълнитѣ, като една перушина. По едно врѣме всичкитѣ кораби потънахли въ морето. Корабътъ, въ който билъ търговеца и учения чловѣкъ, се тласнахлъ о единъ брѣгъ толкова силно, што се распръснхлъ на части. Учения чловѣкъ сварилъ да се залови за една греда отъ корабътъ и слѣдъ дълги мъки излѣзълъ на единъ брѣгъ и се спасилъ. По сжщия начинъ се спасилъ и търговеца, само че испаднахлъ въ съвсѣмъ непозната за него страна. Учения чловѣкъ, като поблагодарилъ на Бога за избавленнето си, отишелъ въ единъ градъ и се условилъ тамъ за учитель. И така той починахлъ да се прѣхранва и прѣкарва много спокоенъ и тихъ животъ. Но живота на търговеца станхлъ съвсѣмъ лошъ. Той не знахлъ нито да чете, нито да пише, нито пъкъ можалъ да се залови за нѣкакъвъ занаятъ, защото не му идѣло отржки друго нищо, освѣнъ да върти търговия. Съ една дума, като нѣмалъ нито стотинка, трѣгнхлъ да се скита немилъ и недрагъ: пхтувалъ отъ село въ село, отъ градъ въ градъ, отъ къща въ къща да си испроси по едно комаче хлѣбъ. Нощното му жилище сж биле стрѣхитѣ на улицитѣ. Съ скъсаното си облѣкло, съ боситѣ си крака, съ погрозиѣлото си лице и съ изнемошѣлото си тѣло, търговеца заприличалъ вече на странилице. Въ такъвъ образъ той пристигнхлъ веднжжъ въ градътъ, въ който билъ учения чловѣкъ. Като трѣгнхлъ пакъ отъ къща въ къща, дошелъ и въ къщата на учения чловѣкъ. Учения чловѣкъ, шомъ видѣлъ търговеца и го позналъ, но търговеца не можалъ да го познае. Той го завелъ въ стаята си и починахлъ да го распитва, отъ гдѣ